

tydelige Gæld, hvori Kolonierne staa til Statskassen i Mellemregning, saaledes at denne Mellemregningskonto nu indtil 1893 inklusive er løben op til over 5 Millioner Kr., altsaa affet fra hvad Kolonierne ifølge Laan skyldte Statskassen. Jeg tror, at enhver, som opmærksomt gennemgaar de Bilag, der følge med Lovforslaget, maa komme til den Erkendelse, at hvis det økonomiske Selvstyre, som man ved Kolonialloven af 1863 har indbrømt Kolonierne, overhovedet nogen Sinde har haft Berettigelse, er denne i hvert Fald falden bort nu eller snarere for lang Tid siden, fordi den første Betingelse derfor, nemlig Koloniernes Uafhængighed og Selvstændighed i økonomisk Henseende, ved Tidernes Ugunst har svigtet. Det er min Opfattelse, at det ikke alene er ved Tidernes Ugunst, at denne Forudsætning er falden bort, men jeg tror, at man fra først af, i 1863, har begaaet den Fejl hos Kolonierne at forudsætte en større økonomisk Styrke, end de nogen Sinde i Virkeligheden have vist sig at være i Besiddelse af. Men under alle Omstændigheder maa det staa klart for enhver, at nu er det Tidspunkt kommet, da det er ganske umuligt, at Tilstanden kan fortsættes. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (A. Sørensen) udtalte, at den ny Tid, som han betegnede den, der nu er kommen, skulde bringe Sparommelighed, men en saadan Sparommelighed vilde han ikke finde anvendt ved det foreliggende Lovforslags Bestemmelser. Jeg tror, man her staaer over for en Nødvendighed, jeg tror ikke, man i hvert Fald i nogen væsentlig Grad kan komme til at beståre Udgifterne til Kolonierne i højere Grad end dette Forslag forudsætter, og naar det ærede Medlem, jeg sigter til, udtalte sin Forundring over Lovforslagets Fremkomst her, fordi der fra dette Ting's Side var vist aabenbar Uvilje mod Forslagets Bestemmelser, tror jeg ikke, denne Paastand er berettiget; thi dette Ting har hidtil ikke haft Lejlighed til at udtale sig om Lovforslaget gennem en Afgørelse ved Afstemning. Jeg ved selvfølgelig, at enkelte af dets Medlemmer have haft Lejlighed til at ytre sig, men Tingets Afgørelse gennem en Afstemning er ikke indhentet, man er ikke naaet saa vidt. Jeg tror derfor, at det er ukorrekt at sige, at Tinget aabenbart har lagt sin Uvilje mod dette Lovforslags Indhold for Dagen. Tværtimod! Ligesom jeg har den Opfattelse, at enhver maa komme til den Anskuelse, at den nuværende Tilstand er uholdbar, saaledes tror jeg, at dette Ting selv fra alle Sider, for saa vidt det har haft Lejlighed til

at udtale sig, har sluttet sig til denne Erkendelse, idet det for et Par Aar siden nedsatte Udvalg, i hvilket de forskellige politiske Afstygninger her i Tinget vare repræsenterede, i alt Fald enedes i den Opfattelse, at den nuværende Situation ikke kunde blive ved. Uoverensstemmelsen kom frem paa et andet Punkt, nemlig om, hvorvidt Lovforslaget paa den rette Maade havde søgt at afhjælpe de uholdbare Tilstande. Der vare Meningerne selvfølgelig delte, og Planerne gik i to Retninger, idet man dels opstillede den Mulighed at forøge Dernes Indtægter ved ny Stattepaalæg og dels tænkte sig en Formindskelse af Udgifterne gennem en Beskærelse af Bekostningerne til Administrationen eller paa anden Maade. Jeg maa for mit Vedkommende sige, at jeg efter mit Kendskab til Forholdene derovre maa stille mig overordentlig tvivlende med Hensyn til Spørgsmaalet om en forøget Beskatning i Kolonierne. Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) udtalte sig om en Forhøjelse af Staten paa Tilvirkningen af Rom eller paa Romsalget; jeg ved ikke ret, hvortil han sigtede. Jeg skal dertil sige, at det er kun saa Aar siden — jeg erindrer ikke bestemt Aarstallet, men jeg antager, at det er en halv Snes Aar siden — at der ved en ny Anordning for St. Croix' Vedkommende blev indført en meget betydelig Forøgelse af Afgiften paa Rom. Spørgsmaalet var den Gang Genstand for indgaaende Overvejelse i en Kommission, og man gik virkelig saa langt, som man mente, det vilde være forsvarligt, naar man ikke vilde træde hindrende i Vejen for denne Produktion. Jeg tvivler derfor om, at det skulde være muligt paa det Punkt at opnaa noget væsentligt. Selvfølgelig noget Paalæg tør jeg ikke benægte Muligheden af at komme til, men at der skulde kunne opnaas noget væsentligt gennem en Forøgelse af Skatterne derude, stiller sig for mig som ganske overordentlig problematisk, og det er underligt, at man for Alvor tør tænke paa at gaa den Vej paa en Tid, hvor man ved, at den økonomiske Tilbagegang paa disse Der Aar for Aar bliver stærkere og stærkere. Det vide vi jo dog herhjemme, at man vilde betænke sig mange Gange, inden man dristede sig til at lægge ny Skatter netop paa de Erhvervsgræne, som ere mest trykkede. Hvad særlig St. Croix angaar, som ogsaa det ærede Medlem omtalte med Hensyn til en Forøgelse af Skatterne, vil jeg sige, at den Hovederhvervsgræn, hvorved Den har sin Indtægt, ja saa at sige den eneste, hvorved den overhovedet eksisterer, er nu stillet under ugunstigere Forhold end